

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném s předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **M. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2005, č. j. 55 Az 270/2004 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 31. 10. 2005 zamítl Krajský soud v Brně žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 10. 2004, č.j. OAM-1270/VL-11-BE07-2001. Citovaným správním rozhodnutím nebyl žalobkyni udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a současně bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. Tento rozsudek byl žalobkyni doručen do vlastních rukou dne 12. 1. 2006.

Kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 22. 1. 2006 na Městský soud v Praze, ten ji pak postoupil dne 30. 1. 2006 místně příslušnému Krajskému soudu v Brně. Ve svém podání navrhla žalobkyně přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, požádala také o ustanovení právního zástupce z řad advokátů a o tlumočníka do ruského jazyka. Důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. žalobkyně nevedla, závěrem však navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu projednání.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobkyní podána opožděně. Jak bylo již uvedeno výše, byl napadený rozsudek Krajského soudu v Brně doručen žalobkyni dne 12. 1. 2006. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti tak byl den 26. 1. 2006. Podáním kasační stížnosti k místně nepřislušnému soudu, v daném případě k Městskému soudu v Praze, není lhůta k podání kasační stížnosti zachována. Místně příslušnému Krajskému soudu v Brně byla pak kasační stížnost žalobkyně odeslána až dne 30. 1. 2006, tj. po uplynutí zákonné lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Vzhledem k ust. § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb. ve znění zákona č. 350/2005 Sb. nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť ten vyplývá přímo ze zákona. Vzhledem k opožděnosti podané kasační stížnosti nerozhodoval pak Nejvyšší správní soud ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. ani o žádosti o ustanovení zástupce pro řízení. Nejvyšší správní soud rovněž neustanovil žalobkyni tlumočnicka do ruského jazyka, neboť tato potřeba nevyšla v řízení najevo. Kasační stížnost byla žalobkyní sepsána v jazyce českém, písemný styk rovněž probíhá v jazyce českém a jednání ve věci nebylo nařizováno.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

